

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

M. E. Nageotte, Histoire de la littérature grecque, depuis ses origines jusqu' au VI siècle de notre ère. Deuxieme édition. Paris, Garnier, άνευ χρονολογίας, εἰς 8ον, σελ. 536.

Toῦ αὐτοῦ, Histoire de la littérature latine, depuis ses origines jusqu' au VI siècle de notre ère. Paris, Garnier, 1885, σελ. 553.

Εἰς τὰ πολλὰ ὑπάρχοντα ἐν ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις καλὰ γραμματολογικὰ ἔγχειρίδια προσετέθησαν ἐπ' ἐσχάτων καὶ τὰ δύο ἀνωτέρω ἀναγραφόμενα. Ἀγγέλλοντες δ' ἡμεῖς ταῦτα ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἑστίας πρότερον τοῦτο τόσῳ μᾶλλον εὐχαρίστως ὅσῳ γνωστὴ εἶναι εἰς πάντας ἢ παρ' ἡμῖν σπάνις καλῶν ἔγχειριδίων καὶ πάντων μὲν σχεδὸν τῶν ἄλλων τῆς φιλολογικῆς παιδείας κλάδων οὐχ ἥκιστα δὲ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς γραμματολογίας.

Καὶ τῆς μὲν ἑλληνικῆς γραμματείας ἡ ἱστορία ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Nageotte τὸ πρῶτον τῷ 1884, ἡ δὲ δευτέρα ἔκδοσις, ἥτις δὲν ἡξυρρμεν διὰ τί εἶναι ἀχρονολόγητος, περιέχει οὐκ ὀλίγας βελτιώσεις. Εἶναι δὲ τὸ βιβλίον πρὸς διδακτικὸν σκοπὸν κυρίως συντεταγμένον, λέγει δὲ καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ προλόγῳ του ὅτι πρὸς τοῦτο ἔσχε βοηθήματα εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ ἔγχειριδίου τὰ κράτιστα τῶν γραμματολογικῶν συγγραμμάτων—ἡ τοῦλάχιστον πολλὰ ἐξ αὐτῶν—τὰ ὅποια καὶ ἀναγράφει ἐν ἀρχῇ, οὐδόλως δ' ἀπέβλεψεν εἰς πρωτοτυπίαν καὶ ὁδὸν συγγραφικὴν. Ἡμεῖς δὲ ἀναγνωρίζομεν ὅτι δὲν ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, ἀλλὰ λυπούμεθα ὅτι ἐν ὑποσελίδιοις σημειώσεισι δὲν ἀνέγραψε τὰ πρὸς ἕκαστον κεφάλαιον σχετικὰ γαλλιστὶ συντεταγμένα γραμματολογικὰ βιβλία (διότι ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου μνημονευθεὶσα ἀναγραφὴ δὲν εἶναι βεβαίως ἐπαρκής) καὶ τὰς ὑπὸ Γάλλων λογίων ἐκπονηθείσας ποιητῶν ἢ συγγραφέων ἔκδοσεις. Τοῦτο δὲ, διότι νομίζομεν ὅτι, ἂν εἰς πάντα τὰ ἐν διαφόροις γλώσσαις γεγραμμένα ἔγχειρίδια ἐσημειοῦτο ἡ ἐγχαῖρις σχετικὴ βιβλιογραφία μεγάλῃ θὰ παρελθeto, ὑπέρστα εἰς τὴν ἐπιστημὴν, ἐν ᾧ τῶρα καὶ ἐν μεγάλοις ἐπιστημονικοῖς βιβλίοις ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν κυρίως βιβλιογραφικοῖς πολλὰ συγγράμματα καὶ μάλιστα μονογραφαὶ παραλείπονται.

Εἶναι δὲ τὸ βιβλίον κατὰ περιόδους διηρημένον, ὡς ἐξῆς. Πρώτη περίοδος, περὶ ἐπικῆς ποιήσεως—δευτέρα περίοδος, περὶ λυρικῆς ποιήσεως—γένεσις τῆς πεζογραφίας—τρίτη περίοδος, καθολικὴ ἀνάπτυξις (τραγῳδία, κωμῳδία, ἱστοριογραφία, ἱατρικὴ, ῥητορεία, φιλοσοφία)—τετάρτη περίοδος ἡ ἀλεξανδρινή, φιλολογία—ἱστοριογραφία—ποίησις—πέμπτη περίοδος, ὁ ἑλληνισμὸς ἐν Ῥώμῃ—ἕκτη περίοδος ἡ αὐτοκρατορικὴ, ποίησις—ῥητορικὴ καὶ κριτικὴ—ῥητορεία καὶ σοφιστικὴ—φιλοσοφία—ἐξόμνη καὶ τελευταία περίοδος ἡ θύραθεν γραμματεία (ῥητορεία—φιλοσοφία—ποίησις—μυθιστορία), ἡ χριστιανικὴ γραμματεία (ῥητορεία—ἱστοριογραφία—ποίησις). Παρελπίσαμεν, ἐννοεῖται, τὰς ὑποδιαίρεσεις τῶν κεφαλαίων.

Ἐχει τινὰς ἀνακριθεῖας σπανίας ὅμως καὶ ὀλιγοστάς καὶ ἡ δευτέρα αὕτη ἔκδοσις καὶ σφάλματα τυπογραφικὰ εἰς τὰς ἐλληνικὰς λέξεις, ἀλλ' εἶναι ὅμως ἀναιτήρητον ὅτι εἶναι τὸ βιβλίον πολλοῦ λόγου ἄξιον δι' ὃν συνετάχθητο σκοπὸν ἂν τις μάλιστα λάθῃ πρὸ ὀφθαλμῶν διὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ τοῦτο εἶναι τὸ μόνον κατὰ τὰς σημερινὰς προόδους τῆς φιλολογίας συντεταγμένον καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀξιόσπουτον.

Ἡ δὲ ἱστορία τῆς λατινικῆς (ῥωμαϊκῆς) γραμματείας τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἔχει τὴν αὐτὴν ἑλλειψιν τῆς ἐγχωρίου βιβλιογραφίας ὅπως καὶ ἡ ἐλληνικὴ, εἶναι δὲ καὶ ὅλον κατὰ τὸ αὐτὸ πρὸς ἐκείνην σχέδιον συντεταγμένον ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, ἡ ὕλη ἡ διάφορος καὶ κατ' ἄλλα πολλὰ καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ποσὸν ἐπέτρεψεν. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι τῆς λατινικῆς γραμματολογίας ἡ ὕλη εἶναι μᾶλλον εὐπερίγραφτος, διὰ τοῦτο καὶ πολὺ σπανιώτερον φαίνεται τις ἐλαφρὰ ἀνακριθεῖσα. Ὁδηγοὺς ἔχει καὶ ἐνταῦθα ὁ συγγραφεὺς τὰ κἀλλιστα τῆς λατινικῆς γραμματολογίας βιβλία, κυρίως δὲ τὸν Teuffel. Εἶναι δὲ καὶ τοῦτο ἄξιον λόγου ἔγχειριδιον.

Ἐς ἑκῶμεν τέλος διὰ ἀμφοτέρων τῶν ἔγχειριδιων ἔχουσι καὶ τινὰς εἰκόνας, τῶν συγγραφέων μάλιστα, ἐκ τῆς Εἰκονογραφίας τοῦ Visconti, τὸ δὲ τῆς ἑλλ. γραμματολογίας ἔχει καὶ χάρτην γραμματικῶν, ἐν ᾧ ἡ κατὰ χώρας ἐλληνικὰς ἀνά-

πτυξις τῶν γραμμάτων εὐκρινῶς καταφαίνεται καὶ οἱ τύποι, ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς ἐγεννήθησαν ἀνελλιπῶς σημειοῦνται.

Σ. Κ. Σ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 16 Μαΐου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγένετο συμπλοκὴ ἐν τοῖς μεθορίοις μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν τουρκικῶν σταθμῶν εἰς τὰς θέσεις Γοδαμίν, Δύο Δένδρα, Ῥαφανόστρατα, Λιάκου Ταμπούρια, Μπαϊρακτάρ, Ἀνάληψιν, Νεζερού καὶ Ἀγίος Ἀθανάσιος τῆς γραμμῆς τοῦ Ἀρχηγείου Λαρίσης. Οἱ Τούρκοι προσέβαλον τὰς θέσεις ταύτας μετὰ ἀνωτέρων δυνάμεων, ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι ὑπερησπίσθησαν αὐτὰς κρατερῶς, ἀναγκάσαντες τοὺς ἐπιτεθέντας νὰ ἐγκαταλίπῃσι τοὺς σταθμοὺς τῶν κατὰ τὰς θέσεις Ἀνάληψιν, Τσιγκρί Κλαρί καὶ τινὰς ἄλλας. Αἱ συγκρούσεις ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὴν Παρασκευὴν, περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκ τῶν ἀπέναντι τοῦ Νεζερού τουρκικῶν ὀχυρωμάτων οἱ Τούρκοι ὑψώσαντες λευκὴν σημαίαν ἐξήτησαν συνέντευξιν, ὃ δὲ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ ἐπέτρεψεν, ἵνα κατὰ ταύτην παραστῇ ἀνωτερός ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ἡμετέρων.

Κατὰ ταύτην ὁ Ὁθωμανὸς ἀξιωματικὸς ἐβεβαίωσε τὰς εἰρηνικὰς διαθέσεις τῶν Τούρκων καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν ἐν Κερυῶ Σαφὲτ πασᾶν τὰ κατὰ τὴν συνέντευξιν, ἐπετράπη δὲ παρὰ τῶν ἡμετέρων νὰ ἐπανέλθωσιν οἱ Τούρκοι εἰς τοὺς σταθμοὺς Κοτρῶν Περδίκ καὶ Κόγκκα Λεβίδι, ἐξ ὧν εἶχον ἀποχωρήσει, ἐπίσης δὲ τῶν ἡμετέρων ἐπανελθόντων εἰς τὸν σταθμὸν Μπαϊρακτάρ ἀπεδόθη εἰς τοὺς Τούρκους ὁ τουρκικὸς σταθμὸς Σουδλιόμενης καὶ ἑτέρα ἐπικαιρία ἐν τῷ τουρκικῷ ἑδάφει θέσις ἣν ἐπίσης κατεῖχον οἱ ἡμέτεροι.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ Σάββατον ἐγένετο γενικωτέρα συγκρούσις κατὰ τὴν μεθόριον εἰς τὰς μεταξὺ Μελοῦνας καὶ Ῥεθενίου θέσεις, ἥτις τὴν ἐσπέραν περιωρίσθη, ἐξακολουθούτων μόνον τῶν πυροβολισμῶν εἰς τὰς θέσεις Πατσόν, Δρεπάνι καὶ Κριστούβαλι, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ σημεῖα ἐπελθούσης ἡσυχίας. Ὑπὸ τῶν ἡμετέρων κατελήφθησαν δύο τουρκικοὶ σταθμοὶ ἐπίσης σύγκρουσι· ἔλαβε χώραν καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας θέσεις τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἀπὸ Κούτρας μέχρι Μαυρελίου.

Τὴν δὲ Κυριακὴν οἱ Τούρκοι προσέβαλον τοὺς ἡμετέρους ἐν τῇ θέσει Κούτρα καὶ μετὰ πεισματώδῃ ἀντίστασιν, καὶ ἦν οἱ ἡμέτεροι ἡγωνίζοντο κατὰ πολὺ ἀνωτέρων δυνάμεων. ἐγένοντο κύριοι αὐτῆς. Εὐθὺς ὡς τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν, ὁ ταγματάρχης Δημητρώθης Στάτικος, ἄγων τὸ ὕψ' αὐτὸν τάγμα, ἀνεχώρησεν ἐκ Γκριζάνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ τουρκικὸν ἑδάφος, βρῖνων κατὰ τοῦ Ἐλευθεροχωρίου, τὸ μὲν ἵνα διακόψῃ τὴν μεταξὺ τούτου καὶ τῆς Κούτρας συγκοινωνίαν, τὸ δὲ ἵνα καταλάβῃ ἄλλας ἐχθρικὰς θέσεις, πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς ἀπωλείας τῆς Κούτρας. Ἡ κίνησις αὕτη τοῦ τάγματος τοῦ κ. Στατίκος ἐξετέλεσθη μετὰ δεξιότητος καὶ τόλμης. Ὁ κ. Στατίκος ἐδυνήθη καὶ καταλάβῃ τοὺς μέχρις Ἐλευθεροχωρίου σταθμοὺς. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγένοντο κατὰ τὴν γραμμὴν τοῦ ἀρχηγείου Τρικάλων. Ἐν δὲ τῇ τοῦ ἀρχηγείου Λαρίσης οἱ Τούρκοι ἐπετέθησαν ἐρωμένως διὰ πολυπλασιῶν δυνάμεων κατὰ τῆς θέσεως Γριτζόβαλι. Ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, γενναίως ἄγωνισθέντων ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην κ. Α. Πετροπουλάκην.

Αἱ ἀπώλειαι ἐκατέρωθεν λέγονται μεγάλα. Μέχρι τοῦδε ἐξηκριβώθη ὅτι ἐφονεύθησαν μὲν οἱ ἀξιωματικοὶ Γ. Δημητράκοπουλος, Δ. Δημητρίδης, Ὁθ. Κακλαμάνος, Ἀλ. Γαληνιάλης, καὶ Ἐπ. Γκαβρέας, ἐπληρώθησαν δ' ἑτεροὶ 4 ἀξιωματικοί, ἐν οἷς καὶ ὁ Κ. Λώρης ἐπικινδύνως. Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν πληγωθέντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ μὲν ἀρχηγείου Λαρίσης ἀνέρχεται εἰς 73, τοῦ δὲ τῶν Τρικάλων εἰς 46. Περὶ τῶν φονευθέντων δὲν ἐστάλη μέχρι τοῦδε ἐπίσημος ἔκθεσις.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς ἡ ἡσυχία ἀποκατέστη καὶ ὅλην τὴν μεθόριον γραμμὴν ἐπῆλθε δὲ συνεννόησις μεταξὺ τοῦ κ. Σαπουντζή καὶ τοῦ Ἐγιοῦ ἵνα συνανεθώσιν τὴν ἐκπύρην καὶ κανονίσωσι τὴν ὁριστικὴν ἀναχωρήσιν. Ἀρ' ἐσπέρας ἀπεδόθησαν ἀμοιβαίως αἱ καταληφθεῖσαι θέσεις καὶ οἱ ἀιχμάλωτοι, οἱ δὲ μαχόμενοι ἐπανήλθον εἰς τὰς γραμμάς.